Dissertatio inauguralis medica, de funiculi umbilicalis neglecta alligatione in causa infanticidii limitanda ... / [Benjamin Gottlieb Wegener].

Contributors

Wegener, Benjamin Gottlieb. Alberti, Michael, 1682-1757. Universität Halle-Wittenberg.

Publication/Creation

Halae Magdeburgicae: Typis Joh. Christiani Hendelii, [1731]

Persistent URL

https://wellcomecollection.org/works/bweayphv

License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection 183 Euston Road London NW1 2BE UK T +44 (0)20 7611 8722 E library@wellcomecollection.org https://wellcomecollection.org DISSERTATIO INAUGURALIS MEDICA.

FUNICULI UMBILI-CALIS NEGLECTA ALLIGATIONE CAUSA INFANTICIDII LIMITANDA,

AUSPICE DEO PROPITIO,

Et Consensu atque Auctoritate Gratiosa Facultatis Medica IN ALMA REGIA FRIDERICIANA,

PRÆSIDE

DN. D. MICHAELE ALBERTI,

SACR. MAJ. REG. BORUSS. AULICO ET CONSIST. MAGDEB. CON-SILIARIO, MED. ET PHILOS. NATUR. PROFESSORE PUBL. ORDIN. ETC.

DECANO SUO SPECTATISSIMO,

Domino Patrono, Præceptore ac Promotore suo omni bonoris cultu prosequendo,

PRO GRADU DOCTORIS

SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS ET PRIVILE.

GIIS DOCTORALIBUS LEGITIME IMPETRANDIS,

HORIS LOCOQUE CONSVETIS,

ANNO MDCCXXXI. D. OCTOBR. PUBLICE AC PLACIDE ERUDITORUM VENTILATIONI

SUBJICIET RESPONDENS

BENJAMIN GOTTLIEB WEGENER.

CUNERSDORFF. MESO - MARCHICUS.

HALE MAGDEBURGICE, TYPIS JOH. CHRISTIANI HENDELII, ACAD. TYPOGR.

DISSERTATIO INAUGURALIS MEDICAL HUMUI THEFT ALDALOUM BULAD HIMMAGILLA IN CAUSA INFANICIDII LIMITAMDA AUSPICE ECTION TROPIES Et Consense anque Lastorisare Graviale Lucutaire l'edica IN ALMA REGIA FRIDERICIANA. J-0 1 5 1 1 4 DIVIDENCE ALBERTE ACR. MAJ. REG. BORUSS. AULICO ET GOLSEN MAGDEEL COM SILIANIO, MED. ET MINGO. NATUR. PROPESSORE MUL. ORDIN. MC. THOMNOSUD SPECTATIONO, Domino Parising Procession of the Promocore Sugar Suga PRO PERCENTION DOCTORIS UMMISQUE EN MEDITINA HONORHUSET PRIVILE. BUS RECEDENCE IMPETERANDES FORTS LY COOKE CONSTITUTE WHOTE THE TENED TO ME TO THE TENED OF THE TE individual and the section of the se BENJAMP GOTTLIEB WEGENER. C-LEGORIONAM - COMMENTATION PROPERTY RATES MAG DEBUSTORE

PROOEMIUM.

Ommune effatum est, quod JCrietiam allegare solent: expedit Reipublica, ut delicta puniantur, Lita vulneratus și. s. s. sin. ff. ad l. Aquil. quod non modo e fundamento justi & æqui, sed præcipue ex divino & humano

HAR-

jure fluit: hinc crescentibus annis non modo artes & inventiones, sed & delicta horumque varii modi & diversa specimina, ut & pænæ crescunt: ex innumera illa delictorum serie magni momenti est subitanea sætus vivi & recenter nati occisio, quæ tanto crudelior, quo magis homines alterius animalis, quod in naturali sua formatione & generatione fructuosa modo capessivit incrementa, frivolam turbationem & destructionem commiseratione prosequuntur, siquidem sec. TERTULLIANUM in Apol.cg. bomicidii sestinatio est probiberi nasci.conf. GER.

HARDI Harm. c. 154. p. 1102. feq. Tantis calamitatibus totus ambitus vitæ humanæ per & post lapsum subjectus & circumseptus eft, hincaugustinus Lib. 22. de Civit. Dei c. 30. dixit: prima immortalitas fuit, quam peccando Adam perdidit, posse non mori, ob id lethum, & quicquid ad hoc disponit, peccati est thesaurus: Mors bæc mille modis quotidie miseros bomines inopinato rapit: ait Augustin vs in Soliloquio c. 2. f.3. bunc necat febribus, illum opprimit doloribus, bunc consumit fames, illum sitis extinguit, bunc suffocat aquis, illum interimit laqueo, illum perimit flammis, alium dentibus bestiarum ferocium vorat; idem testatur SENECA Lib. III. Controvers. 16. Multas verum natura mortis vias aperuit & multis itineribus fata decurrunt: & bæc est conditio miferrima bumani generis, quod nascimur uno modo, multis moriamur: laqueus, gladius, præceps locus, venenum, naufragium, mille aliæ mortes insidiantur buic miservimæ vita: Hæc confideratio ducit nos ad connexam obfervationem, quomodo homini vel sub formationis aut generationis processu varia vitæ pericula imminent, vel sub partu & post hunc scelestissimo aliquando conatu & actu tenellula vita extinguitur, inde varii modi abactionis, præcipitati ac funefti partus, ut & infanticidii innotuere, qui medicis exache cogniti esse debent, quo in variis tragicis casibus obviis judices in foro civili certiores reddere, & difficiles ac ancipites circumstantias discernere, refolvere ac judiciose dijudicare queant: quemadmodum enim Lex clara effe debet, Novell. 107. cap. 1. ita inter Medicos judicia folida, fundata, ingenua & per-MAR. fpi-

spicua sint, (quando Legibus obtemperare & succurrere volunt) ne casus nonnulli intricati, perverfis ac præcipitatis dijudicationibus magis confundantur; & dum Infanticidiorum modi varii, insuper aut crassi & manifesti, aut subtiles & adhuc occulti funt, ita cum prudenti indagatione medici causas huc contribuentes eruere, discernere & ad substratos casus tragicos judiciose applicare debent: enim vero si una circumstantia totam rem variare potest, ita in dubiis casibus nullam circumstantiam præterire, aut negligenter æstimare & tractare convenit: ut enim juxta PETRONIUM ARBITRUM Satyr. p. 110: non longe effe quærentibus, mortem constat, tamen in variis Infanticidii modis, ambiguæ aliquando intercurrunt causæ, ut judices de vera mortis causa nihilominus dubii existant, dum quidem præfentis mortis infantis tales causæ inclarescunt, quæ puerperæ dolo, malitiæ, culpæ & neglectui adscribi possunt, attamen etiam aliæ causæ præ-& concurrunt, quæ maturiorem lethiferam efficaciam attulerunt, quas propterea annotare & connectere evenit; complicantur itaque nonnunquam causæ morbiferæ, ut huc quadret effatum HERODIANI Lib. II. in vita Pertinacis p. 59. non una eademque cunctis bominibus mortis causa, sed aliæ aliis, cunta tamen ad eundem tendentes vitæ finem: in tali causarum accumu. latione interest judiciose inquirere & demonstrare, quænam ex fingulis causis aut primo, aut potentius vitam subjecti oppresserit: & sane si in ullo casu scrutinium causarum intricatum, spinosum & ambiguum

guum est, certe in Infanticidii suspicione ac delicto tale est, ubi ex prævia gestatione & sequente partu fœtus variæ coincidunt & intercurrunt circumstantiæ, quæ aut alias causas perniciosas ratione temporis & potestatis antecellere, vel ita exacerbare possunt, ut effectus & eventus lethalis inde magis promoveatur & acceleretur: Lex est JCtorum L.i. C. de bis, qui sponte pub. mun. subeunt. Etiam per unum actum congrarium, perditur privilegium: nos in foro Medico dicimus, etiam per unum judicium contrarium aut erroneum, perditur authoritas & aliquando fides medica in causa Infanticidii; neque etiam præsumptionibus, suppositionibus, aut suspicionibus in Infanticidii casu plena fides tribui debet, ne fallaciam elenchi satis luculentam committamus, unde recte judicavit B. BOHNIVS in Appendice Examinis Vulnerum letbal. disfert. 1. de Infanticidio p. 185. quando ait: Infanticidii suspicio aliqualis tantum ad bujus penam ordinaviam decernendam minus adaquata creditur, nisi de mado & infantem occidendi vatione evidente plenius constet: nec desunt casus, in quibus ipsi medici totum statum vel omissione indagationis, relationisque circumstantiarum, vel commissione præcipitati judicii magis intricarunt, ut justa querela exclamet za-CHIAS Quaft. med. Legal Lib. I. Tit. 4. qv. 1. n. 1. nbi de causis mortis ex partu & violentia ita disferit: quod tra-Etatio bæc maximæ ac præcipuæ difficultatis sit, nulli aut dubium est, aut mirum videri debet: non modoenim ipsius vei natura illam difficilem reddit, & evenientis mortis in propositis casibus causarum complicatio illam facit difficilio-

rem; sed & ipsi Medici, qui non Jure Consultorum, sed ad proprium intellectum omnia interpretati funt, eam difficillimam reddiderunt: committitur itaque interdum aliquid in recens natis, quod mortem post se trahit, citra intentionem occidendi, aft aut ex ignorantia aut neglectu, in quali casu probe inquirendum est, an locum inveniat judicium CARPZOVII Crimin. Qv. XV. n. 12. ubi ait: Certi juris est, quod dans operam rei illicitæ, teneatur de omni eo, quod sequitur, præter illius intentionem & voluntatem, si causa sit ordinata ad subsecutum delictum: quo loco variæ proferun. tur exceptiones & distinctiones in decidendis casibus observandæ, quo refert n. 22. quando ex deviatione incircumspecta, imprudentia & stultitia octuque illicito causa parricidio prabetur: addit casus quando puerpera occultat puerperium & auxilio omni destituta partum negligendo ipsius non debito modo subveniendo causam infanticidii præbet, quæ proprie dicitur versari in culpa lata vel latiori: subnectit porro n. 26. ideoque fustigationem cum legatione perpetua dictare solent Scobini communiter in casu, quo fæminæ puerperium occultantes, velcingulum umbilici infantis ex imperitia abrumpunt, vel justo modo non resecant, vel aliter partui non subveniunt, & per id causam præbent, ut infans ex nimia sanguinis effu-Gone moriatur: cui declarationi fociat casum practicum & Responsum: quod assertum illustrant scно-PFER disp. de Hæmorrhagia vulneratorum cap. IV. n. 29. & KR ESSIUS in artic. c. 131. C.C. C. p. 364. * 3. quando dicit : sed si famina scivit, quod infanti necessario ex bac incuria sit pereundum, a dolo excusari & pænæ capitali subtrabi

trabi nequit: Nec regulariter præsumere licet, quod infanticida quid in partu agendum ignoret: recte itaque STRYKIUS de Jure Sensuum diff. I.c.1. n. 24 - 26. monet, quod in infanticidio qualitates corporis delicti oculis accurate subjici debeant: Inter alios modos, quibus infanticidia committi solent hoc tantum loco aut voluntariam funiculi umbilicalis disruptionem, aut negle-Etam illius resectionem & congruam deligationem superadhibitam referimus, in quo casu & modo tamen notatu dignæ quædam circumstantiæ aliquando occurrunt, quæ judiciose advertendæ, conciliandæ. limitandæ, excipiendæ & decidendæ sunt, quare præsenti Inaugurali themate de Funiculi umbilicalis neglecta alligatione in casibus dubiis limitanda agere constituimus, cui proposito ut divina clementia fru-Auosos largiatur successus, est quod humillimis votis precibusque contendimus.

§. I.

Vando præsenti labore nonnullas observationes, quoad neglectam deligationem funiculi umbilicalis proponere cogitamus, primo loco brevissimis non tam medicis, quam aliis significabimus, quid proprie Funiculus umbilicalis sit, & deinde qualem usum ipse habeat: appellatur hæc pars intestinuli aut canaliculi instar protensa & prolongata Funiculus, quia sua longitudine, sunis sormam præsentat, quæ in bomine major est, ac in brutis, attamen illico nihilominus extensione sua variat, ut nunc trium, nunc quatuor spithamarum, aut ulnæ unius cum dimidia

longitudinem exequatur ac attingat (quamvis longitudinem hanc discrepare testetur MAURICE Au in observ. circa gravidit. & part. mul. obf. 401. 640. conf. HOBOCKENIUS de Jecund.bum.anat.artic.c.z. art. 4. f.3. ubi exempla recensentur de circumvolutione colli cum funic. umbil. quater facta: Præter naturam v. brevis funiculus umbil.describitur in A. N.C.dec.3.an.4.obf.113. & in prædict.obf.MAURICEAU) crassitie vero minoris pollicis, vel ut HOBOKENIUS in anat. secund. bum.artic. V. f. 6.p. 39.1. c. dicit: pennæ olorinæc. 3. art. 4. §. 3. amplitudinem & circumscriptionem compleat; una extremitate placentæ uterinæ cum membranis fætum circumdantibus & præc. vasis sanguiferis, altero extremo umbilico fætus connexus est: nominatur porro a similitudine funiculus, dum porro circumvolutione ac contorsione moderata instructus est, de quabartholinus in anat. reform. c.37. p. 316. dicit: extra umbilicum & placentam unita bæc vasa in funiculo suo dum progrediuntur, inter se egregie contorquentur; ordinata tamen utplurimum circumvolutione: in hoc funiculo tortuofo reperiuntur vafa fanguifera, vena videlicet umbilicalis, Tatis capax è placenta uterina per umbilicum embryonis in corpus hujus transiens, & nunc uno oftio in venæ Portæ truncum, nunc duplici crure, aut ramo, vel uno in V.P. altero immediate in bepar, (sed hoc quidem rarius, licethighmorus in disqu. anat. Lib. I. part. 4.c.7. p. 113. egressum hunc hujus venæ ex scissura quadam bepatis in simbria ejus anteriori sita, & nonnunquam geminatum progressum illius in umbilicum, asseveraverit, cui tamen observationi NEEDHAMIUS de format. fat. cap. 4. p. 101. 103. 104. minus subscribit. 10H. MAUR.HOFFMANNUS in idea machinæ bum. Sect. XIII.f.u.p.

B

mafferit: in funiculo umbilicali notanda funt vena, totidem ac arteriæ, à vena ex peculiari bepatis fissura enata, & intra abdominis ambitum simplici, postea autem divisa, ortæ) aut sub sirma bepatis parte in ramum Venæ cavæ, hepar egredientem se insinuans ac immergens: cujus venæ cavitas sua amplitudine, aut ut hodierni medici mechanici euphoniæ gratia eloquuntur, fuo diametro arterias umbilicales, simul sumtas, aut aquat, aut superat, de hac REGNERUS DE GRAAF de mulier. organ.generat.inferv. tract. I. cap. 15. dicit: arteriis umbilicalibus una vena respondet, ast tanta ut arterias bas simul sumtas facile superet: originem babet ab bepate & tortuoso ductu una cum arteriis tota ad placentam excurrit; præterquam quoad ramulos quosdam in transitu amnio & chorio impertiat: de hac vena dicit HOBOKENIUS 1. c. art. 6. J. 18. p. 55. venam umbilicalem prope placentam observavi patentiorem & adapertam intus valde æqualem lævemque: f.19: circo nodos vero arteriarum bic illicque ipfi obvios ac vicinos, angustiorem: addimus TILINGII verba de Placenta uteri ortic. 4. p. 166. Cl. de Marchette venam banc umbilicalem duo principia obtinere scribit; unum scilicet a Vena Portæ, alterum vero a vena cava; quod rarissimum vero est: quam ob rem utplurimum hæc vena capacior est, ac in Portæ Venæ truncum immergitur: Præterea in hoc funiculo umbilicali deprehenduntur dua arteriæ ex iliacis fatus arteriis exeuntes, testantibus pluribus anatomicis, utpote KERKRINGIO obf. anat. 19. LAURENTIO Histor. anat.bum. corpor. Lib. 6.c.g. BARTHOLINO, DIEMERBROECH. C. 32. p.118. aliisque pluribus: attamen NEEDHAMIUS 1.c.c. 4. & GRAAF /.c. aliunde illas derivant, siquidem posterior ait:

ait: arteria non a cruralibus, sed ab aorta extremitatibus derivantur, & advesica urinaria latera adscendentes urachum concomitantur, cum eo extra fætus abdomen excurrent: ubi a fe invicem dispertitæ, vel simul unitæ, (uti FALLOPIUS in suis observ. anat. se sæpenumero observasse asserit) circa fætus principium per liquores primo, dein per ejus membranas, ac postremo in placentiferis, ad placentam, in glanduliferis, ad glandulas five moleculas chorio undique adnatas vergunt, quibus vero placenta deest, innumeris ramificationibus per chorion disperguntur: LAURENTIUS contra de hisce arteriis judicat: arteriæ duæ a ramis iliacis prodeuntes, peritonæi membranis suffultæ, fursum ad umbilicum prorepunt; sunt autem arteriarum iliacarum propagines porius, quam radices: de hisce vasis sanguiferis VERHEYEN præc. ut & varii alii anatomici referunt: quod ubi hæc vasa sanguifera membranas fætum ambientes penetrant, furculos nonnullos in amnion. plures vero illorum in chorion transmittant & innumeris in placentam uteri transeant: Ad hunc funiculum umbilicalem urachus proprie baud spectat, quia in hunc non extra umbilicum progreditur, sed modo in umbilicum communiter in bomine terminatur : prædicta vero vasa sanguifera extrinsecus membrana aliqua crassa, amnio cohærente involuta & cum hac modice contorta funt, ita ut cum eodem involucro membranoso funiculum talem, aut laqueum, unde dicitur: Die Mabel = Schnur, Der Mabel-Strang constituant, de qua tunica BARTHOLINUS 1. c. quod non solum omnia vasa involvat, sed & distinguat singula & quod bujus tunicæ usus sit, ne vosa invicem implicentur, rumpantur, aut alio modo labantur: impr. venæ, qua

que simplicem tenuemque membranam babet, firmitudini inserviat, unde buic observante Hobokenio peculiariter jungitur, ut non nisi difficulter ab ea separetur: addimus DIEMERBROECKII verba Anatom. L. I. c. 32. p. 222, advaforum umbilicalium securitatem iis circumjicitur involucrum, quod intestinulum, aliis funiculus appellatur (multoties etiam per funiculum tota umbilicalis productio cum suis vasis intelligitur) estque pars membranosa, teres, cava, mediocriter crassa, duplici tunica constans (barum interior a peritonæo, exterior a panniculo carnoso producta vulgo putatur, vasa umbilicalia simul comprehendens ac investiens (à sanguine bis vasis contento foris variæ in eo maculæ conspicuæ sunt, a vena latiores & obscuriores, ab arteriis vero rubore, vel ex rubro livescentes) cum quibus funis in modum contorquetur; bæc tamen contorsio in aliis major, in aliis minor existit: interdum etiam solum intestinulum contortum vidimus &c.

6. II.

Hujus funiculi umbilicalis vasa sanguisera in altera, qua placentam uterinam attingunt, extremitate minimis ramulis in substantiam illius placentæ se immergere, haud dissicilis probat adspectus, de quibus ramulis medici adstruunt, quod variis concretionibus sive anastomossibus inter se, ut & cum vasis placentæ ipsus complicata ac connexa sint: quales anastomoses ex avtopsia quidam confirmant, ut bartholinus l.c.p. 314. sq. Fabr. Ab AQVAPENDENTE de format. sæt. p. 132. HIGMORUS disquis. anat. Lib. I. part. 4. c. 6. alii vero coalitum præc. vasorum suniculi cum vasis uterinis placentæ negant, ut riolanvs animad. p. 228. slegelius in comment. de sang.

mot. p. 98. SPIGELIUS de fæt. format. P.I. c.3. & P. 3.c. z. DIEMERBROECK Lib. I.c. 30. p. 201. & cap. 32. p. 259. edit. in fol. HOBOKENIUS I.c. aft quemadmodum anastomoses valde mutabiles ac discrepantes existunt, ita in uno subjecto alicubi occurrunt, in alio minus: infertio hujus funis cum placenta uterina fit juxta relationem ново-KENII artic. V. f. 25. p. 46. intus per fibrosæ filamentosæque contexturæ funis propriæ, cum placentæ penetralibus communionem §. 26. eoque pacto ac medio per vaforum umbilicalium a funis interioribus per placentæ superficiem, infar arboris rami a trunco, divertentium propagines: §. 27. extra vero non tam per membranæ amnii (quippe uti a placenta separabilis sponte, sic separata ad funis insertionem usque frequentissime deprehenditur, quaque extimam probat funis ejusdem productam investituram) quam per membranæ chorii, tum late tum stricte acceptæ cum fune continuitatem: neque etiam hic funis curatius in medietatem, aut centrum placentæ immergitur, sedabhinc paululum declinat, quare l.c.p. 44. 45. J. 20. 21. loquitur Ho-BOKENIUS: ad bæc, cum ejusce funis cum placenta conjunctionem quod facit, notatu dignum judico, quod in boc quoque subjecto illum primo non suspendi animadverterim, juxta perpendiculum, sed proximo Placentæ extremo semper aliquatenus influxum, deinceps conjunctionem ejusdem non obtinere observavi Placenta medio, seu Centro, sed extra idem: ut si circulus ex funi obtingente insertionis pun-Eto ducatur, semper placentæ excentricus ducatur: annectimus verbahoffmanni in idea mach. bum. l.c. funiculus umbilicalis est ductus membranosus, ac tortuosus, placentæ tandem excentrice aliquot digitorum a circumferentia di-Stan-

報告 (14) 部等

Stantia per expensas filamentosas fibras insertus, nodosis protuberantiis & sibi propriis & arteriarum umbilicalium rotundis &c. Præter hactenus recensita vasa funiculi umbilicalis, commemorat adhuc NEEDHAMIUS de format. fætu c.3. & 4. vasa omphalo mesenterica, de quibus dicit: non raro occurrunt vafa è mesenterio oriunda, qua umbilicum similiter pertranseunt, sed diversim a ceteris iter conficiunt, neque enimplacentam intrant, sed alio ingrediuntur; in canibus, felibus, forte etiam in vulpe, aus lupino genere ad membranam peculiarem tendunt figura allantoiden & c.3. descriptam: in cuniculis quoque umbilico exeuntes mox funiculum deserunt & super membranam Sparguntur bumore sui generis turgidam: & GRAAP I.c. c. 15. loquitur: præter bæc vasa in quibusdam animalibus, reperiuntur alia a mesenterio orta, quæ postquam umbilicum pertransierunt, non ad placentam, sed od chorion ac peculiarem membranam exspatiuntur: sed quia tale quid in homine non inuenitur, non nostri est laboris. Aliqui etiam logvuntur, quod Nervi dentur umbilicales, adeoque ad funiculum umbilicalem referendi, ficut A. E. L. Ao. 1693. Septembr. p. 434. ex VERHEYENI Corp. bum. anatom. tract. II.p. 117. commemorant hisce verbis: nervos dari umbilicales, ab anatomicis bactenus neglectos duplici argumento persuadere nititur: partim quod a lateribus venæ umbilicalis corpora quædam albicantia & duriora nervis plane affinia, per totum funiculum ad instar filiexcurrant, ac circa ingressum in placentam uterinam, æque ac nervi in pluribus partibus sensim occultentur & quasi evanescant, partim quod placenta de glandularum natura maxime participans non minus ac aliæ glandulæ spirituum effluxu pro-

總 (11) 部

bter materiam sequestrandam indigeat: aft DIEMERBROKER Lib. I. c. 30, p. 202: nervorum existentiam in funiculo umbilicali negavit : de membranoso vero horum umbilicalium vasorum involucro dicit DIEMERBROECK c. 32. p. 222. nervis paucissimis frui creditur, sicut chorion & amnios, quin sensu non indigebat; addimus testimonium MAURICEAN in apbor. 204: de graviditate & partu: totus funiculus umbilicalis insensibilis est, quia plane nulli nervi illum percurrunt. Inveniuntur etiam in funiculo umbilicali nodi ac maculæ, priores in arteriis observantur, quorum origines plurimi anatomici scrutantur, ut DIEMERBROECK c.32.p. 222. BARTHOLINUS I.c. p. 311.318. HOBOKENIUS I.c. artic. 7. TILINGIUS l.c. art. 4.p. 168: aliqui nodulos in vena etiam esse contendunt, ut HARVEVS de uteri membrana; BARTHOLINUS l.e.p.311. & TILINGIUS l.c.p. 168. HOBO-KENIUS vero nullos in vena reperit: ast in arteriis artic. V. J.10. & artic. VI. J.15.19. cujus verba funt: ad nodorum extrinsecus observabilium accuratiorem contemplationem procedens, iterum in vena bac nodos veperi nullos genuinos 1.16. in arteria vera utraque uti maculas clarissime observavi, extrinsecus obvias, ita nodulos comperi genuinos. f. 19. circa nodos vero arteriarum, bic illicque ipfi obvias ac vicinas, angustiorem : de vanitate auguriorum ex hisce nodis vid. CASP. REJES Camp. Elys. qv. juc. 52. BARTHO-LINUS l.c. p. 311. DIEMERBROECK Lib. I.c. 32. p. 223. TI-LINGIUS L.c. p. 170. RIEDLINUS Cur. med. 68. A. N.C. dec. an. 7. obf. 209. & dec. 3. an. 4. obf. 113. SPIGELTUS de formato fætu.cap. X. MAURICE Au von Schwangern und Rreisten= den allerbesten Sulffs-Leistung Lib. 2. c. 4. aft cum proprie adnostrum institutum horum nodulorum & talium mocularum

larum indagatio non spectet, fusiciat paucam mentionem de iisdem fecifie: loquuntur etiam anatomici, quod in vena umbilicali valvulæ inveniantur, ad cobibendum regressum sanguinis intra & versus placentam uterinam: de hisce valvulis dicit DIEMERBROECK L.3.c.32.p.218. bavalvulæ propter summan tenuitatem difficillime demonstrare possunt, fed eas adesse inde suspicari merito licet, quia sanguis a fætu versus placentam digitis promoveri nequit, cum facile promoveatur versus fatum: de Hobockenio vero referent DIEMERBROECK 1. c. & TILINGIUS 1.c.p.66. quod in vena umbilicali nullas genuinas valvulas invenerit, fed varias finuofas inaqualitates, vid. HOBOCK. art.g. D. 4.5 -- 9. quas Hobokenius artic. 8. J. 17. 19. & DIE-MERBROECK valvulæ analogas nominant: & quando aliqui arteriis valvulas inextitisse afferuerunt, tamen hoc affertum refellit HOBOCKENIUS I.c. artic. 8. f. 15. p. 81. & VERHEYEN Supplem. anatom.tv.V. c. XI.p.342. TILIN-Gius refert, quod in funiculi tractu in eadem vena nullæ valvulæ inventæ fuerint, sed extra funem, circa venæ ramificationes & harum per placentam facta divortia multas reperisse valvulas. Vasa lactea, que a WARTHONO funiculo umbilicali inexistere & a placenta provenire dicuntur, tunc DIEMERBROEK c. 30. p. 202. ad HOBOKENI observationem provocans, nec lactea, nec lymphatica illico reperisse asserit: Color legitimus funiculi umbilicalis albicans est, quem ita TILINGIUS l.c.p. 213. describit: color maximam partem albicans est, uti nonnullis quoque in partibus, circa vasorum contentorum intersiones cinereo rubescens, quare ex albicante & flavescente colore signum vivi & mortui fœtus colligunt authores. vid. AMMANNI Prax.

Prax. Vuln. lethal. dec. 6. hift. 8. p. 472. VALENTINI Novell. Caf. 47. Resp. Fac. Med. Gieff. de externa superficie idem author scribit p. 212. Superficies ejus cætera est tam æqualis ac levis & ad tactum certe tam mollis, ut ex serico mollissimo confectam referat vestem: sicut in mortuo fœtu flaccidus ac rugosus funiculus umbilicalis existit: vid. AMMANnus ib. Crassities membranosi involucri non denso, rigida, asperaque, sed ita constituta est, ut ad continenda & defendenda vasa satis robusta, ita tamen comparata existat, ne eadem comprimat transitumque sanguinis perilla non impediat, de reliquo ex HOBOCKENII artic. 6. f. 3. & 4.p. 50. hanc succinctam & nostro scopo quadrantem anatomicam funiculi umbilicalis descriptionem obsignamus: quando de illius funis constitutione ac compositura interna ita disserit: adinveni enim compagem ex innumeris fibris ac fibrillis, varia modificatione conjunctis atque bumore peculiari perfusis constantem: eamque communi investitura ac tunica munitam: & affabre adeo inserta connexa atque comprebensa reperi monstrata sæpe bæc vasa umbilicalia,ut mirari non potuerim satis summi opificis sapientem Potentiam. Pro bumectanda ac emollienda hac membrana, vasa funiculi vestiente, inservit, præter alios usus, Gelatina ita dicta Warthoniana, quam HOBOCKENIO placuit c. V. art. 2. f. 13. appellare coagulum liquoris allantoidæi.

6. III.

Nunc vero in ordine hujus funiculi umbilicalis ufum brevibus annotabimus: quo loco minime traditiones
antiquiorum allegare lubet, quibus processus ac ordo pragressus sanguinis nondum satis cognitus suit, qui propterea contrariam sententiam proposuerunt: hinc rectius as-

Loc C

ALCOVER !

***** (18) SOF

feveramus, quod cum vena umbilicali sanguis ab utero matris in placentam affluus & cum alimentosa substantia imprægnatus, mox ad bepar fætus deferatur, fingulari plane divina providentia, quod non ad aliam corporis partem, nec immediate intra cor transferatur : sicut enim hepar præcipuum organon colatorium in ceconomia vitali existit, in quo a sanguinis massa & commixta gelatinofa,ac lymphatica parte cobærentes impuritates potissimum separantur, indeque lympha pura ac laudabilis, sanguini, versus cor progredienti, communicatur, ita idem negotium in embryone jam succedit, quo ad corporis efformationem mox purissimus humor alimentosus impendatur: quare per hanc venam umbilicalem fanguis ad fætum affluit, licet excepta Vena Portæ aliàs in natis & libere viventibus hominibus, sanguis per venas a partibus refluente motu discedat: in sœtu itaque umbilicalis vena utpote propago Vena Porta considerari debet; quemadmodum per alias bujus Venæ ramificationes ex parte lympha massæ sangu. interslua, ut & glandularum mesentericarum perinde in trancum illius Venæ & sandem in Hepar ipsum promovetur: est eapropter vena umbilicalis canalis ille, per quem ex placenta uterina, velut naturali penario, alimentum ad sustentandum, struendum, amplificandum & confirmandum corpus fætus indefinenter affunditur: qui sanguis quando intra bepar fætus effusus est, proxime ex eodem venæ cavæ lateralem ramum ingreditur, mox per illam venam ad cor defertur, in quo fanguis, ita prout fœtui competit, circulatur, ut portio illius, sub uno simplici progressu, dextrum cordis thalamum hoc tempore non ingrediatur, sed per forgmen evale in venam pulmonelem proximius circa

circa sinistram auriculam se immergat, adeoque illa portio sanguinis, quæ nunc effugit & prætergreditur dextrum cordis antrum, in sinistrum penetret, sed quia alia portio sanguinis a vena cava afflua illum dextrum cordis alveum ingreditur, ita evenit, ut hic sanguis systole bujus ventriculi in arteriam pulmonalem effundatur, quæ quia eb pulmonum collapsum in toto suo tractu, transitu & canali præclusa est, ita proxime adhuc shuic dextro ventriculo adjacens, ductum transversalem arteriosum in aortam aut magnam arteriam infinuat & fanguinem illum à dextro ventriculo adventantem, non in finistrum vehit, fed prætervehit, ex quo ille sanguis, qui ex foramine ovali in finistrum pervenit cordis thalamum, nunc systole bujus expellatur & simul ille sanguis ex arterioso ductu affluus simul abripiatur : sub hoc motu systaltice sinistri cordis ventriculi aliqua quantitas e tota massa proveniens in iliacas externas & internas profunditur & ex hisce in connexas duas arterias umbilicales propellitur, ita ut sub qualibet cordis systole talis sanguinis expulsio continuet, qua hic sanguis iterum in placentam uterinam defertur: hinc anatomici experimentum instituerant, ut venam umbilicalem aliqua ligatura obfirmarint, inde contigit, hanc venam intra placentam & ligaturam intumuisse, intra hanc ligaturam vicissim & umbilicum fœtus detumuisse: manifesto testimonio, quod sanguis ex placenta per banc venam ad fætum progrediatur, quando vero arteriæ ligatæ fuerant, accidit, ut intra umbilicum fœtus & ligaturam intumuerint, intra ligaturam vicissim & placentam detumuerint, testimonio perinde luculento, quod a fætu in placentom sanguis effluat: quod experimentum illustra-

** (20) 98%

turalio a ROLFINCIO instituto experimento Lib. 6 dissert. anat. method. Synthet. exarat. c. 32. quando exili tubulo inflata suit vena umbilicalis, unde corpus setus instaum suerat, testimonio, quod per hanc venam progressus tendat ad & intra setus corpus: & quamvis extranea membranosa investitura, ut & tortuosa circumvolutio totius hujus sunis non modo pro munimento horum vasorum sanguiserorum, sed & pro moderamine (vid. Hobockenius l. c. cap. V. artic. 3. s. 15.) progressus sanguinis ad & restuentis inserviat, tamen nihilominus hic progressus sanguinis satis essicaciter succedit, ut non ita sape, aut facile in eodem impedimenta eximia ac perniciosa occurrant.

§. IV.

Quoniam itaque per sæpe memorata vasa sanguifera continuus fluxus & refluxus sanguinis ad fætum & ab eodem contingit, (vid. HQBOCK. l.c. c. V. art. 3. f. 20. 21) ita facile colligere licet, quod ejusmodi ductibus ad & revehentibus, nulla injuria, læsio & difficultas supervenire debeat, ni fœtui inde grave suæ vitæ detrimentum accidat (fusius utilitatem funiculi umbilicalis exposuit sæpe cit. HOBOCKENIUS l.c. cap. V. art. 1.2.3.) quam ob rem ordinarie sine ligatura hic funis resecari, violari, separari,avelli & disrumpi haud debet,ni fub relaxatione nodofa illius constitutionis ac libera vasorum apertione sanguis ille à placenta per venam umbilicalem affluus & per similes arterias refluus largam profusionem patiatur, sub qua embryo aut infans graviora experitur damna, quam ipsa mater, utut sub longinquiori effluxione sanguinis per venam umbilicalem ex placenta uterina in quam ex parte fanguis

sanguis ex utero, hujusque vasis sanguiferis pervenit, corpus matris necessaria sanguinis copia valde destituatur & præter eximiam virium prostrationem, sonticis, vitæ ac sanitati admodum præjudiciosis, alterationibus offendatur: respectu fætus vero evenit, ut quando vasa hæc umbilicalia disrupta, aut aliquo modo dilacerata funt, si fœtus adhue vivus ac mediocriter viribus præditus est, neque tamen funiculus talis tempestive deligatur, tunc ex arteriis sanguis scetus projiciatur, per venam vero umbilicalem novus offluus sanguis non restituatur, hinc facile emortuali, aut letbifera hæmorrhagia fœtus extinguitur: nec tantum ex arteriis illis umbilicalibus lethalis hæc hæmorrhagia provenit, sed & non pauca sanguinis copia ex vena umbilicali retrogrado motu effluit, ut tali etiam modo mors fœtus, aut nati infantis, acceleretur & promoveatur: quare band fieti, sed in observatione medica cogniti utique casus sunt, quod sub improvida, vel nimis arcta & stricta deligatione funiculi umbilicalis, vel valde proxima ad abdomen instituta ligatura, ut sub retractione umbilicali ligatura cedere nequeat, fed disrumpere debeat, ut & si funic. umbil. brevior justo refectus est, ut ligari nequeat. vid. AMMANNI Prax. Vuln. leth. dec. 6. bist. 8. p. 470. WELSCHIUS ration. vuln. lethal. judic.c.V. p.55. CARPZOV. Prax. Crimin. Part. I.qu. 15.11. 26. conf. spigelius de formato fætu c. X. nec non sub nimis laxa ejusmodi ligatura, aut firma constrictione cum valde tenui filamento, indeque proveniente incisione, aut plenaria discissione, vasa sanguifera lædantur, aliquando incompescibilis hæmorrhagia ex iisdem oriatur, denique mors subjecti præcipitetur: hinc wolffins in A.N.C.

C 3

on. 7. obf. 193: circumfpectam hujus finiculi deligationem & attentam observationem commendat, quoniam duobus exemplis ob inopinatam vasorum umbilicalium apertionem & prodigam Hæmorrhagiam periculofum & lethalem eventum probavit: vid. MAURICEAU de gravid. & puerp. Lib. 3. c. 16. Ejusd. apbor. 207. de gravid. & partu Berlinische Wehmutter c. 6. p. 130. utut enim funiculus umbilicalis membranosum constituit vestimentum, insuperque ob majorem firmitatem acquirendam tortuofa circumvolutione præditus est, tamen multiplices causæ ad illius lasionem & gradu differentem rupturam contribuunt; quemadmodum enim investitura funiculi, latitantia ac intrinsecus transeuntia vasa sanguifera, contra varias offensiones defendit ac munit, tamen ipsum illud cingulum ac munimentum violationi obnoxium est: etenim baud ita facile evenit, ut salva investitura intrinsecus vasa lædantur, quod probavit HOBOCKENIUS 1. c. artic. 7. f. 15 --22. interea totus funis avelli & disrumpi potest, quale exemplum profert idem author §. 23. quemadmodum talis læsio ex dissicili partu & imprudenti obstetricatoria ope non raro observatur: hinc author nominatus 6.22. dicit: ante totus transversim rumpitur funis, quam singula seorsim læduntur conclusa vasa: quamvis vero ob hanc funiculi umbilicalis lafionem fœtus vita privari foleat, tamen nimia etiam illius contorfio & arcta constrictio partim ejus dilacerationem causari, partim sine hac transitum & progressum sanguinis per hunc funiculum sufflaminare potest & solet; talem casum posterioris conditionis recenset Ruyschius in Cent. obs. chirurg. obs. XI. & oblignat hanc observationem hisce verbis: verosimile

quoque est malum istud a frequentiori circumgyratione fatus ortum duxisse in utero, ejusque mortis fuisse causam: utpote bumorum circulatione per funiculum in totum impedita: quoniam vero per funiculum umbilicalem magna fanguinis quantitas perpetuo affluxu & refluxu, progresfum fuum servat, ita illius laceratio valde periculosa est, & si eidem congrua medela tempestive haud adhibetur, aut plane applicari nequit, -fi forte ante & proxime in umbilicum vasa sanguifera retracta fuerunt, lethalis plane est eventus, de quo casu adstruunt, quod infans passus fuerit lethiferam bæmorrhagiam, das Rind habe fich ju fodt bluten muffen : id quod præcipue contingit in infantibus, in quibus comparate sufficiens vigor vitalis præsto est, adeoque sanguis progressum suum libere & naturali modo ac ordine servat: quando vero sœtus aut infans mortuus est, tunc motus fanguinis in corpore illius & per funiculum umbilicalem ceffat, id quod etiam contingit, quando fœtus aut infans extrema laborat imbecillitate aut lipothymia correptus delitescit; aut artte funem illum circa brachia, pedes aut collum duxit & volvit, ut ita transitus ac progressus sanguinis sufflaminetur.

6. V.

Quod itaque per funiculum umbilicalem non deligatum extrema ac enormi fanguinis profusione malitiose,
dolose & destinato consilio sœtus aut infans occidatur, uberrima ab authoribus allegantur testimonia atque exempla: quod enim simultanea ac excessiva hamorrhagiæ in adultioribus ac robustioribus causantur subjectis,
id tanto citius, certius & potentius eædem in tenellulis esficere solent: quare unanimis est medicorum sententia,
quodi

quod omiffa vaforum umbilicalium ligatura in subjectis secundum prædictas qualitates descriptis, mortem absolute causetur: allegamus hoc loco AMMANNUM, qui in Medic. Critic. Caf. & discurs. 69. n. VII. p. 454. aphoristice judicat: vasa umbilicalia, studio non deligata, plenaviam inferunt letbalitatem & in Responso p. 455. n.4. disserit & decernit: utique præsentissimam mortem & lethalitatem absolutam causatur non facta vasorum umbilicalium deligatio: dum bac ratione infans sanguine & spiritibus vitalibus privatur, prout experientia suffragiis suis hoc comprobat, ideo etiam medici sine exceptione, non factam umbilicalem deligationem pro absolute & simpliciter lethali reputant: idem judicium in Praxi sua Vulnerum lethalium decad. 6. bist. 1. p. 405. & bist. 8. p. 472. affert : addimus verba WELSCHII in judicio rationali vulner. lethal. cap.: 5. p. 54.55. Vaforum umbilicalium neglecta, vel perperam & malitiose administrata præcisione, frequens sane committitur infanticidium: sive etiam plane negligatur præcisio, sive præsectus umbilicus decenter minus, aut plane non deligetur, subito sanguinis & Spirituum diffluvio, moriuntur miselli ac pereunt: confirmat & illustrat hoc judicium author Responso Medico: huc referimus judiciosam succinctam ac nervosam B O H N I I sententiam, quam in differt. de infanticidio Renunciationi vulnerum lethalium annexa p. 185. profert, dum ait: nequitiarum s. technarum infanti exitiosarum primum locum tenet funiculi umbilicalis a secundina avulsi aut præsecti, sive animo maligno sive per ignorantiam neglecta deligatio, ratione binarum arteriarum, quas involvit, laceratarum Hæmorrhagiam lethalem inferens: qualis tamen culposi Funiculi administratio tunc de-

mum

mum admitti valet, ubi multum sanguinis per vasorum di-Horum aperturas promanasse constat, cum parcior ejus profusio tenellum ante partum expirasse innuat. Et hujus judicii,in ratione & observatione fundati, veritatem testantur multiplices casus, conf. ZITTMANNUS Med. Critic. Cent. II. caf. 20 p. 410. n. i. in responso: Daß ein Rind, mann es nach obberührten Buftand feiner Mutter gebohren wird,ohne fonders bahre rechtschaffene Berbindung der Nabel Schnur nicht leben konne, fondern nothwendig fterben muß, und zwar befto eber, wann es in 8 Dos nat jur Belt fommen: huc pertinent testimonia prædictorum authorum AMMANNI, WELSCHII, BOHNII, &cafuum ab iisdem allegatorum: varios ejusmodi cafus commemorant Acta Berolinensia Decad. I. Vol. 2. p. 119. Vol. 4. p. 87. Vol. 8. p. 68. Vol. 9. p. 60. Dec. 2. Vol. 3. p. 48. Vol. 6. p. 80. Vol. 9. p. 37. Breflauische Geschicht der Mas rur und Runst 31 Versuch p. 305. ubi rea ac inquisita confessa demum fuit, quod cum malo dolo & intentione ex non deligato funiculo umbilicali vivum natum infantem letbifera consequente hæmorrhagia extinxerit: Et hocquidem utplurimum ita contingit, ubi rarissimi casus hanc observationem haud infringunt ac refellunt: quamvis enim recenseantur historiæ de infantibus sine funiculo umbilicali natis, quales occurrunt in A.N.C. Dec. 2. an. 7. obs. 209. & in STALPART V. DER WIEL observ. rar. Part. Posterior. obs. 32: tamen ejusmodi historiæ id referunt, quod nati infantes aliquali frustulo avulsi, sed concreti funiculi umbilicalis adhuc suo umbilico adhærente, nec non relicta placenta uteri cum residuo, huic connexo, frusto ejusdem funis præditi fuerint; unde facile constat, quod principaliter tales embryones per bunc funiculum enutriti fint, donec accidens illud intervenit, quod funis il-

D

le separatus & sub peculiari divino providentia ac natura extraordinaria economia fætus, usque ad naturale partus tempus conservatus fuerit: Juxta Medicorum sententiam, hanc observationem ac decisionem assumunt, dijudicant & applicant FCti, è quibus allegamus CARPZO-VIUM in Prax. Crim. Part. I. qv. XV.n. 25. ubi ait: ita in casu, quo puerpera puerperium occultando & partum negligendo causam dat parricidio, mors infantis non immediate ex occultatione & negligentia provenit, sed potius ex aliis supervenientibus symptomatibus, nimia effusione sanguinis, frigore &c. qua puerpera adjecta aliorum auxilio avertere potuisset. Ipsa itaque non tam principaliter de morze infantis, quam de sua negligentia, & culpa enormi mortem tamen causante tenetur: n. 26. ideoque Fustigationem cum perpetua relegatione dictare solent Scabini communiter in casu, quo fæminæ puerperium occultantes, vel cingulum umbilici infantis ex imperitia abrumpunt, vel justo modo non resecant, vel aliter partui non subveniunt & per id causam præbent, ut infans ex sanguinis nimia profusione moriatur: vid. etiam n. 28: huic testimonio adjicimus aliud, quod schöpferi est in dist. de Hæmorrbagia Vulneratorum cap. IV.n. 26. seq. 29. seq. buc merito refero bæmorrbagiam vaforum umbilicalium, culpa vulnerantis,in recens natis lethalem; testantur enim medici ex vasis umbilicalibus non deligatis mortem facillime tenellis accersi: recenset mox author Medicorum testimonia & annectit: n. 29. Si ergo mater infantis fui vafa umbilicalia non deligaverit,infans vero ex bæmorrhagia mortuus sit, anmatri parricidæ ultimum dictandum supplicium? distinguo an mater babuerit animum occidendi, annon: si ex ignorantia, imperi-

tia,

tia, vel animi corporisque debilitate, infanti recens nato suppetias tulevit, nec vasa umbilicalia debite deligaverit, pana obtinebit fustigationis vel relegationis: associamus hisce testimoniis Ludovici suffragium in notis in Constit. Crim. Carol. artic. 35. p. 50. ad modos interfectionis interim & bie pertinet, wann dem Rind die Nabel-Schnur nicht verbunden wird : Adjungemus responsum medicum ex Actis Inquifit. Menf. Majo A. 1707. ad Facult. nostram transmiss. ubi de bac re ita: sequitur jam excerptum Responsi Medici: überbem baben wir auch bie Rabelfchnur gar genan examiniri. fo und vor Augen lag, und wie oben gedacht, nicht ein Tropfflein Bluts barinnen gefunden , diese war 3 queer Finger breit mit einer stumpfe fen Scheer oder Deffer abgeschnitten, und gar nicht verbunden, dabes ro alles Blut auf einmahl hauffig, nachdem das Rind eine furge Zeit Dargelegen, aus beffen groffem vale ohne Sinderung berausgelauffen, s : wie bann auch inwendig in denen Abern und arterien menig Blut propter hamourhagiam magnam vorhanden mar: : ; Echlieffen bero. halben billig und mit bochftem Recht, bag ben bemelbtem Rinde die unverbundene Nabelfchnur, pro vera & immediata causa mortis & consequenter pro vulnere per fe & simpliciter lethali in halten fen. KRESSIUS in Commentat. succincta in C.C. C.art. 231. p.364. n. 3. judicat: Refert ad banc classem CARPZOV. eam speciem, ubi fæmine umbilicum infantis non obligavit, & infans effluxu sanguinis inde periit; sed si fæmina scivit, quod infanti necessario ex bac incuria sit pereundum, a dolo excusari & pana capitali subtrabi nequit: Necregulariter prasumere licet, quod infanticida, quid in partu agendum, ignoret: Nam de mulierum fatis, puerperarum & parientium statu mater & avia cum juvenculis sermones cadunt, tantum non quotidianos: quod ultimum affertum tamen incerta nititur præsumptione, nec quicquam probat: suffecerit vero hæc Medicorum & JCtorum testimonia allegasse.

17722

***** (28) 38 **

§. VI.

Sicut vero in mortuo fœtu & infante motus fanguinis progressivus, adeoque pulsus cordis cessat, ita in iisdem nullus per arterias umbilicales effluit sanguis, si in vivo subjecto non emanavit, quare in dijudicanda illa causa mortis, an fœtus aut infans ob funiculum umbilicalem non deligatum vita privatus sit, sequentes circumstantiæ annotandæ funt: videlicet 1) an funiculus totus avulsus sit, an tantum aliqua ex parte rupturam passus fuerit, 2) an in codem tantum vena umbilicalis, an simul una aut utraque arteria dilacerata sit. 3) an fœtus ante partum paucis diebus authoris motu se prodiderit, 4) an ante partum & sub eodem sonticæ acominosæ difficultates obtigerint: 5) an vasa umbilicalia sanguine vacua & exhausta suerint. 6) an etiam interiora vasa &viscera, sanguinem aliàs continentia, nunc valde sanguine destituta sint, siquidem per talem lethiferam funiculi umbilicalis hamorrhagiam ordinarie & constanter illa sanguine privantur, ac evacuata conspiciuntur, ut propterea Medici corpus delicti primum inspicientes, & de viso ac reperto dijudicantes sollicite hanc circumstantiam inquirere, annotare, referre & distincte describere debeant, an in genere sanguinis evidens penuria deprehensa fuerit, ut & qualis status viscerum sanguiferorum, utpote bepatis, cordis & lienis deprehensus fuerit: nam de mortifera hæmorrhagia funiculi umbilicalis, præeuntibus attentis medicis, alii indicant, an & quantum de fanguine in fœtu & infante invenerint : allegamus huc verba BOHNII l. c.p. 185. disquirere convenit per cadaveruli sectionem, num vasa bujus majora sanguine adbuc scateant, unde non propter laceratum minusque obturatum Funicu-

niculum natum periisse probabile fit (fi videl. parum fanguinis ex eodem effluxit) secus si bæc evidenter exinanita deprebendantur: ita variis locis laudabili folertia Acta Berolinensia loc. alleg. & quidem Decad. I. vol. 2. p. 119. te-Stantur: vasa sanguifera depletissima & vacua reperta: vivus bic præsumitur fætus, quia songuis ex suis vasis effluxit, extra quem statum motus sanguinis bujusque fluiditas ces-Sat: Dec. I. vol. 4. p. 87. commemoratur, quod funiculus umbilicalis exfanguis, pallidus & non deligatus inventus fuerit: notanter præterea, tota sectio fere erat incruenta: non enim saltem vasa umbilicalia & umbilicus ipse, sed & reliqua vasa sanguifera abdominis cum ipsis connexa depleta & vacua reperiebantur. Vol. 8. p. 68. extat testimonium: in vasis læsis parum & nibil ferme cruentabat: Vol. 9. p. 62. vasa majora vena cava & arteria magna erant collapsa & Sanguine plurimum exhausta: Dec. 2. Vol. 9. p. 73. in corde & majoribus ejus vasis nullus apparebat sanguis: Vol.3. p. 48. funiculus umbil avulsus & non deligatus erat & propendit portio 5. unciarum longa; Sanguine exinanita. Vol. 6. p. 80. Sectio erat incruenta: in RICHTERI decis. med. forenf. p. 353:extant verba: an feinem Rabel hieng die Rabelichnur guter 2 Finger lang unverbunden, von ber Dachgeburt abgeriffen, boch nodosus und candidus, vom Geblute aber gang leer, weiter sahe man enserlich nicht das geringste , worauf die Bruft geoffnet murde, und befunden, daß das Berg welck und nicht ein Tropffen Blut darinnen in finden: & p. 658. war in partibus musculosis und hohlen Leib ben der Section fast fein Blut su feben. 7) Præterea advertendum eft, an in illo loco, ubi infans primum post avulsum funiculum umbil. decubuit, nec non in involucris, quibus ipse comprehensus fuit, multum aut parum sanguinis observatum fuerit: siquidem communiter cruentatio illa ex funiculo umbi-

umbilicali letbifera, satis notabili effusi sanguinis copia, se prodit: addimus huc verba BOHNII l. c. Circumstantiam illam (videl. quod culposa funiculi administratio agnoscenda sit) dignoscimus primo, si vel linteamina, quibus natus involutus, vel locus, in quo occultatus repertusve, multum cruoris profusi ostendant: cujus momenti intuitu a facultate nostra 1709.d.30 Martii prænunciebatur bunc in modum: cum testantibus Actis vix ultra boram in partu transegerit mater, pone cistam autem, ubi natus latitaverat, parum Tatis cruoris observatum fuerit, credibile magis videri fætum intra uterum obiisse; dum vivus natus non deligato funiculo, plus sanguinis rejecisset, adh. scil. naturaliter tepescens & motu cordis plus minus integro, ast post partum demum per illius deligationem neglectam interfectus: anne. Etimus testimonium Act. Berol. Dec. I. Vol. 9. p. 60. indusium quo infans mortuus involutus offendebatur, sanguine multum erat commaculatum. 8) præc. observatur in subje-Eto, a tali prodiga hæmorrhagia defuncto, cor & bepar pallidum, flaccidum & collapfum: nec non 9) totus externus habitus valde tabidus, exsuccus & pallidus, 10) abdomen etiam admodum est collapsum: 11) si temporis opportunitas concedit, quando videlicet brevi post partum mortuus invenitur infans, annotandum est, an hic adhuc tepidus sit, quod illius vitam modo extinctam indicat, an vero frigidus, quoniam fœtus in utero mortuus frigidus excluditur. vid. AMMANNUS Prax. Vuln. leth. dec. 6. bift. 1. p. 404. es wird feine tobte Geburt warm, fondern allegeit falt gefun: ben; es mare benn , daß folche in iplo enixus momento finrbe. RICHTER in decis. med. for. p. 355. ex relatione medica in casu inculpati infanticidii, eadem allegat verba: 12) Subin-

器 (31) 器

Subinde etiam medici referentes & deponentes significare debent, an funiculus umbilicalis, disruptus & dilaceratione separatus, an resectus, ut & an proximius ad corpus satus, aut placentam uterinam liberatus suerit? 13) qualis color illius sunis suerit, an jam in savedinem & livorem inclinaverit, an adhuc albieans extiterit, an ipse funis cruore admodum maculatus apparuerit, an denique 14) hic suniculus præter reliqua indicia separationis & omissa ligatura, variis aliis impuritatibus extrinsecus inquinatus suerit: ex quibus & sorte adhuc aliis colligere licet, an sætus aut infans ob ejusmodi bæmorrbagiam umbilici & vaforum umbilicalium vita orbatus sit.

6. VII.

Et talis causa, mortem infantis afferens, non raro in criminalibus æque ac medicis practicis casibus occurrere solet, attamen haud promiscue ex hae circumstantia non deligati & dilacerati funiculi umbilicalis infanticidium commissum indicandum & dijudicandum est: si enim prædicti JCti limitationem aliquam admittunt, quando funis hic ob imbecillitatem & imperitiam puerperarum non deligatus fuit, ita pariter in medico foro non leves, sed notatu dignæ limitationes & exceptiones à regula in hac circumstantia occurrunt, quas eapropter præsenti disquisitione perpendere placet, ut casus illi forenses quoad singulas tales exceptiones ac limitationes melius inquiri, discerni & dijudicari queant: huc pertinent certa interpretatione & applicatione verba LUTHERI in Genef.c.29.v.28. p. 617. a. Wann ein Medicus firacts nach der Regul will fortsahren, fo tobtet er viel Leute: Dan muß gwar ben Reguln folgen, aber nicht fo durftig und mit Frevel : bann es fan irgend ein folder Fall fom. men, der nicht will der Regul unterworffen fenn. Medicus itaque

malo

malo judicio in forenfibus ad aliorum mortem & supplicia concurrit. Etenim valde erronea, fallax, præcipitata ac inapplicabilis esset conclusio, quod, quia in aliquo nato infante funis hic non deligatus, aut fimul disruptus repertus fuit, ea propter absolute & sine exceptione ille ex intentione & deliberato animo intefectus sit : quare 7Cti urgent illam circumstantiam, an suspectæ puerperæ cum intermissione ligaturæ funiculi animum occidendi habuerint; quam quidem quæstionem plurimæ ob salvandam fuam vitam negativa resolvunt, donec per quæstionem vigorosam, aut alium modum ernendi veritatem, ipsis alia responsio & confessio extorqueatur, aut ab iisdem obtineatur: quoniam itaque hæc avulsio funis umbilicalis varias ob causas obtingere potest, ita nonnullas illarum indicabimus: ita enim interdum natus infans malitiofo animo a fua matre per negligentiam vita privari potest & solet, quamvis funiculus umbilicalis non discerptus & dilaceratus sit, quando prompto partus successu infans, funiculus & placenta uterina simul una cobæsione per partum excluduntur, ut deinde nefanda ac scelesta puerpera totum hunc apparatum projiciat, permittatque, ut infans in tali squalore pereat; ubi non quidem immediate ex funiculo umbil. lethifera hæmorrhagia contingit, ast quia funiculus non deligatus est, arteriæ interea umbilicales fanguinem in placentam hanc avulfam & adhuc connexam projiciunt, e qua nihilominus mortiferum illud profluvium fanguinis succedit, hinc in tali casu infantis mors ob omissam separationem & deligationem ejusdem funiculi ortum trahere potest & solet. Proinde vero sine culpa puerperæ avulsio hujus funis & periculosa sangui-

nis profusio accidere potest, quando sub efficacissimo spasmo uteri, inopinato , stantes aut obambulantes gravidae subitaneam & baud cobibendam ac retinendam projectionem infantis ex utero experiuntur, daß das Rind schnell und hefftig von ihnen schieffet, auf Die Erde fallt, und ent weder ploblich todtlich verleget wird, contundendo, concutiendo & deprimendo caput, verticem, occiput, parietalia offa,nucham &c. vel dilacerando funiculum umbilicalem & subinde letbalem hæmorrhagiam infantis subeuntis; quando itaque sub tali casu puerpera sola, aliarumque personarum ope destituta, subinde aut præcipiti lipothymia obruta, aut extreme enervata est, tunc facile sine malo animo infans perire potest: & quamvis AMMANNUS in Praxi Vuln. lethal. dec. 6. hist. 1. p. 404. existimet, quod non facile a tali pracipiti projectione infantis exutero hic funiculus, quia aliquo modo densus & firmus est, dilacerari queat, tamen nonmodo observatio, sed & ex eadem BOHNIUS 1. c.p. 185. 186. contrarium docet hisce verbis: disruptum eundem funiculum casu & fætu à parturiente stante in bumum ex improviso præcipitato non varo accusant, de Infanticidio suspecta, firmantur etiam in effugio boc à Patronis Caufæ: Quibus equidem aliquando graves accidunt nonnulli medici, divulsionem ejusmodi Funiculi, utpote secundum naturam tenacioris ac validioris compagis, nisi à corruptione fuerit arrosus, perquam dissicilem asserentes, simulque metuentes, ne per pracipitationem nati impetuosorem, secundina potius, forte cum utero quoque protrabatur seu evellatur, quam funiculus rumpatur. Ab obstetricibus nibilominus peritioribus denotatum novimus, Parturientibus stantibus sibique solis relictis, fætum cum impetu ejus-

ejusmodi exturbatum, illum laceraffe & quidem in bujus parte modo altiore, modo profundiore, seu illi propiore, nifi extraordinariæ magis longitudinis bic extiterit: tale te-Stimonium peritæ obstetricis occurrit von der Berlinis schen Wehmutter , quæ cap. 6. p. 128. dicit: Es folte fich ein foldes Rind wohl tobt fturgen, wann Gottes Gute nicht fo groß ware, und konnte leicht geschehen, daß durch das Abreissen der Nabelsschnur, welche so tief in den Leib reiffen mochte, sich das Rind todt bluten mußte: berowegen fan fich eine folche Frau mit dem Riederles gen vor bergleichen Gefahr gar mohl bemahren, mann fie will: & quoniam funiculi umbilicalis longitudo fæpe discrepat, ita talis læsio & ruptura in eodem sune paulo breviori & sub pracipitato partu facilius contingere potest: quæ circumstantiæ, modo nominatæ singulæ, curatius indagandæ & conciliandæ funt, quoniam in parientibus, præcipitato partu obrutis, variæ alterationes accidere & intercurrere possunt, quæ illas ad confilia & auxilia extemporanea invenienda & colligenda ineptas reddere valent: exinde concludimus, quod juxta pradictas circumstantias funiculus umbil. disrumpi & ob consequentem nimiam hæmorrhagiam infans vita privari queat, licet puerpera innocens & ab omni dolo libera sit: ast maxima circumspectione circumstantiæ illæ conferendæ & discernendæ sunt, ne malitiosæ fæminæ sub hac animadversione ac limitatione protectorium quærant, neve fraudulento astutia tales circumstantias simulent, quibus se dein exculpare & excusare nituntur.

VIII.

Evenit etiam, ut scetus ante partum in utero moriatur, mortuus aliquandiu illico detineatur, initia corruptionis corpore & funiculo suo assumat, dissicili tandem partu

partu excludatur, ut interea funis ille rupturam patiatur, nec aliquid sanguinis inde effluat, in quo casu omnes jam commemoratæ circumstantiæ yeræ ac indubiæ esse debent, si Medicus decernere vult, quod ruptura ac intermissa deligatio funiculi umbilicalis non causa mortis fuerit, quemadmodum signa corruptionis facile sese exserunt: hanc causam rupturæ funiculi allegat DIONIS in tr. de generat. & partu bomin. Lib. 3. c. 6. in hoc etiam nullus defe-Etus fanguinis in corpore fœtus deprehenditur, quid quod causa à peritis medicis facile indagari possunt, cur fœtus hic ante partum mortuus fuerit, quæ causæ cum signis mortui fœtus conciliatæ, facile præsentis animadversionis veritatem comprobant : quodsi itaque talis fœtus mortuus per partum exclusus fuerit, tunc deligatio funiculi umbilic. ridicula esset: Quando porro tenerior ac gracilior fœtus existit, funiculus etiam umbilicalis similes qualitates habet, ut eloquantur mulierculæ, es ware ein fcmachtiges, elendes, geringes, fleines Rind, fi partus fuit difficilis & sub hoc puerpera magna virium imbecillitate, aut animi deliquio afflicta est, tunc ipsa vet inscia, vel ad opitulandum inepta lethifera illius funiculi umbilicalis dilaceratio & consequens Hamorrhagia accidere potest, in quo casu tamen evidentia signa profusi sanguinis præsto sunt, quamvis hæc omnia invita puerpera evenire potuerint: Quando fœtus vivus, perfectus & integer, justo tempore ad partum adigitur, qui vero aut circa collum, aut brachium, aut pedem hoc funiculo circumductus est, si vel ob hanc, vel ob aliam causam difficilior partus supervenerit, tunc iterum sine culpa parientis funiculus dilacerari & sanguis lethali eventu profundi potest, quam circum-

circumstantiam iterum commemorat DIONIS Le.interim negari etiam haud potest, quod vel puerperæ clanculum parientes ob negligentiam sub hisce circumstantiis letbalem ejusmodi rupturam funis causari queant, vel imperitæ obstetrices tale quid efficere possint: idem etiam accidit,ut fæminæ clam parientes sub angore mentis sibimetipsis in partus labore suppetias ferre contendant, ast improvide & vehementer fætum ex sinu muliebrium extrabant, hocque modo iterum funiculo, licet interdum fine animo occidendi, vim inferant, unde lethalia consectaria proveniunt: Quodsi funiculus brevior fuerit, aut circa membra quædam fætus circumductus, quando tunc fætus talis convulsivis motibus agitatur, æque accidit, ut funiculus ille in utero disrumpatur, ac confestim illico mortifera bamorrhagia accidat, adeo, ut ante illius embryonis parrum sanguis ex utero affatim effluat, tunc vel debilis & sanguine plurimum exhaustus fœtus paritur, vel plane mortuus, cujus funiculus abruptus, nec deligatus est, qui tamen iterum non culpà puerperæ, aut ob illius negligentiam vita destitutus apparet : id quod in legitime maritatis ac innocentibus fæminis evenire potest & solet, adeoque in casibus forensibus & dubiis circumspette annotari & dijudicari debet: Quodsi porro ante sœtus partum placenta uterina ab utero separetur & avellatur, interea vero magna profusio sanguinis non modo ex uteri fubstantia provenerit, sed etiam intermedia illa placenta ex ipso fætu, qui eapropter in utero adhuc moritur & tandem per partum exturbatur, obtigerit, tunc in fætus corpore talis penuria sanguinis facile observatur, licet ille per fu-

niculum umbilicalem placentæ adhuc annexus sit : quid quod idem conspicitur, si ob prægressum difficilem partum ille funis ab eadem placenta avulsus, minusque deligatus fuit, dum antea in utero enormis hæmorrhagia citra culpam matris causam obitus in scetu suppeditavit: & talis casus præmaturæ profusionis sanguinis ex utero ante partum & puerperæ & fætui valde periculosæ ac perniciofæ, in communi observatione haud inauditus, aut valde rarus, sed perquam cognitus est, vid. MAURICEAU de gravid. & puerp. optima medic. Lib. 2. c. 28. VÖLTERS Bebammen=Schule p. 28. DIONIS l. c. Lib. 3. c. 24. Ber= linische Wehmutter c. 6. p. 110. fq.

in que calu serge, es se XI 12.3

Hisce limitationibus ac observationibus adhuc plures annectimus; accidit enim, ut interdum puerperæ ob gravitatem partus & acerbitatem dolorum convulsivis motibus afficiantur, sub quibus rationis suæ impotentes vehementer & impetuose aliquando pariunt: hinc iterum contingere potest, ut si ejusmodi parturientes solæ fuerint, sub ejusmodi concussionibus suorum membrorum citra intentionem infanti nato violentiam lethalem inferant, aut pedum calcitratione funiculum umbilicalem disrumpant, ut ob supervenientem mortiferam hæmorrhagiam infans vita privetur: quæ tragædia aliquando ipsa puerpera inscia procedere potest, ut ita fœtus ob dilaceratum & non deligatum funiculum umbilicalem fine culpa matris adhue in utero perire queat: ast tales casus ac circumstantias non in fraudem accipere, ducere & applicare debent, vel malitiosa fæminæ, vel iniqui aut male instructi defen-

defensores, quin rectius quoad hasce circumstantias, seposita credulitate & præcipitantia, judiciosa ac assidua circumspectio tenenda & observanda est: huc pertinet etiam illa observatio, quando proxime ante partum in utero latitans fœtus, vel breviori funiculo umbilicali in-Aructus, vel mediante fune paulo longiori circa collum, vel artus circumductus, convulsionibus corripitur, ut sub tali fortiori agitatione funiculus hic disrumpatur, proxime vero sanguis inde emortuali profluvio effundatur ac projiciatur, tunc fœtus communiter aut ante partum, aut fub boc expirat, dilaceratum talem funiculum secum affert & corpusculum sanguine exhaustum oculis subjicit: in quo casu larga & enormis sanguinis profusio ex utero obtingit: nec non alio modo accidere potest, ut sœtus in utero de collo, aut artubus cum funiculo hoc arête circumvolutus, convulsionibus corripiatur, sub quibus non modo ille funis arctius constringitur, sed & discurrentia vafa sanguifera obstipantur, ut propterea sanguis ad fœtum nec affluere, nec ab eodem refluere queat, sed hic progressus inde plane cobibitus sit, si tandem per ejusmodi convulsivos motus funiculus ille abrumpitur & proxime fœtus moritur, tunc post partum avertitur hic embryo funiculo dilacerato & non deligato instructus, attamen in corpore feetus non observatur defectus sanguinis, nec etiam extrinsecus corpus sanguine admodum commaculatum deprehenditur, nisi aliquando mortuus ille fœtus in utero retentus fuerit; interim varia alia figna præviarum convulsionum, autstrangulatorii effectus,a funiculo umbilicali excitati, annotantur. Si præterea sub partus

***** (39) 98%

partus processu prius frustulum funiculi umbilicalis ex utero prolabitur, clanculum vero aut parientes, aut ope aliarum personarum destitutæ, si forte inopinatò & in incongruo loco motibus & doloribus ad partum tendentibus obruuntur, magna vero animi afflictione, consternatione & angore detentæ sibimetipsis auxilium ferre nituntur, adeoque propendens illud frustulum funiculi arripiunt, huc illuc tendunt trahuntque, aut plane dilacerant, ut grave Janguinis profluvium superveniat, indeque fœtus in utero delitescens ad mortem deducatur, aut si post hane avulsionem & rupturam funis, subito uteri orificium potenti constringatur spasmo, insuperque occlusum illud frustulum funis propendens ac disruptum una opprimatur, ut nullus sanguis effluere, sed in scetu reclusus subsistere teneatur, si mors hujus fœtus supervenerit, tunc per consequentem partum excluditur infans cum dilacerato funiculo mortuus, in quo ille funis baud ligatura firmatus est, subinde in corpore fœtus nulla sanguinis jactura conspicitur: in quo casu aliquando iterum puerpera sine culpa esse potest: quamvis vicissim aliæ nefandæ & malitiosæ fæminæ idem cum animo occidendi committere possint: quoniam itaque tales casus ambigui funt, eapropter in decidendis illis curatior circumspettio habenda erit: Haud vero læsio funiculi, fœtui, adhuc in utero existenti, ab externa contusionis vi accidere potest, ni talis violentia ita enormis sit, ut præter periculum, quod matri imminet, varia alia, fatis evidentia signa illatæ hujus extraneæ læsionis appareant; caveant itaque providi & periti medici, ne pracipiti deciso fallaciam causæ committant, siquidem ad hujus funis læsionem

機能 (40) 器線

proximiores impetus ac violentiæ, quam distantiores requiruntur; præprimis dum in cavitate uteri sunis ille sub variis circumstantiis insultus violentos eludere potest.

6. X.

Aliquando accidit, ut natus infans funiculo suo separatus & non deligatus, ast firmius linteaminibus circa abdomen involutus sit, ut ob talem compressionem funis ille fanguinem profundere haud potuerit, id quod in infantibus neo - natis debilioribus facilius accidit, in quibus cordis motus lenis, tardus ac debilis est, ut eapropter circa exitum arteriarum in puncto & loco umbilici, præc. ubi exterior compressio concurrit, aliqua illarum occlusio & hæmorrhagiæ interceptio contigerit: quando itaque fub ejusmodi circumstantiis infans adhuc vivus deponitur, neque necessario alimento & regimine fovetur, tunc ob aliam causam vita destitui potest, sicut funiculus resectus, nec deligatus fuerit; ad quam observationem spectant verba judicii & responsi medici Jenensis, quod recenser RICHTER in decisionibus forensibus p. 262. Es scheinet aber, daß in diesem casi folche (nehmlich der Tode me-gen unverbundener Rabelschnur) nicht vornehmlich ju allegiren, fonbern vielmehr auf die intendirte, und burch Berfteckung des ichon fchmachen Rindes unter eines erwach enen Denfchen Deckbette, Erftickung gu reflectiren, und Diefe ale causa suffocationis & mortis ju allegiren fen weil das Rind, vhngeachtet es von Ditternacht bis wieder gegen Albend in ber ranben Berbft : Lufft ohne Rabrung gelegen, bennoch noch gelebet gehabt, und man, nachdem es todt gemefen, feine Unzeigung des durch Die Rabelschnur vergoffenen Gebluts gefunden, deffen Musfluß fonder 3weifel, durch die Ginwicklung in das Ruffen und folglichen compres. fion , gehindert und guruckgehalten worden ift; anderer geftalt es nicht fo lange murde haben leben bleiben tonnem wenn der ben dren Biertels Ellen lang gelaffene funiculus nicht mare contorquiret und comprimiret Quam ob rem negari minime potest, quod in worden. certis

certis casibus ob funiculum non deligatum, abalia causa mors nati infantis provenise queat; quando videlicet diffectus funiculus ulteriori successiva contorsione constri-Etus & transitus sanguinis eo ipso cobibitus, proinde vero frustulum illius funis linteaminibus compressum fuit, qualis tractatio vices deligationis gerit, ut dein infans ob aliam causam moriatur & posthac funiculus minus deligatus, corpus vero sanguine sufficienter repletum inveniatur: in qua posteriori circumstantia rite dijudicanda, interest, ut quoad situm ac statum funiculi quæstionis post mortem infantis inventi, nulla mutatio, translatio & improvida contrectatio successerit: Hactenus allegatis exceptionibus à regula annumeramus porro hanc notatu dignam circumstantiam, quando infans summe debilis in lucem editur, ut velut exanimis compareat, sub quo statu pro mortuo non raro habetur, ut variis adminiculis velut revificari debeat: hinc ob eximiam talem imbecillitatem interdum natus infans vel parum, vel nibil respirat, (quæ circumstantia eapropter experimentum cum projectione pulmonum in aquam similibus limitationibus ac exceptionibus submittit) producimus quoad hanc observationem testimonium BOHNII l. c. p. 177. inquientis: quatenus per observationes muliercularum quoque evidens est, quas suas etiam olim faciebat Facultas Medica Witteb. Nobil. in causa seu suspicione infanticidii aliquando renuncians, adeo debilem atque infirmum interdum excludi partum, ut omni Sensu, Motu ac Respiratione per aliquot momenta s. notabile tempus destitui videstur &c. in tali fœtu si funiculus umbilicalis abrumpitur ob

ob debilissimum cordis motum ac extremam virium prostrationem sanguis in exteriores partes haud propellitur, unde vix in iliacas devenit arterias, difficilius in umbilicales, eaque propter per dilaceratum talem funem, quamvis ligatus baud sit, sanguinem haud profundit, adeoque fub tali imbecillitate, forte à partu difficili, aliisque causis excitata, è vita discedere potest ac solet infans, ut præsente licet fune disrupto, nec tamen deligato sanguinis in corpore embryonis nullus annotetur defectus, in quo propterea aliæ mortis causæ indagandæ & significandæ sunt: producimus hoc loco testimonium Facultatis Lipsiensis, quod ZITTMANNUS profert in Med. Crit. Cent. 2. Caf. 20. p. 410. n. 2. verba funt: Dag ein Rind , wann es durch die ges lößte Rabelschnur fein Blut vergeußt, nicht gewaltsamer Beife , fonbern ju vermuthen , daß es vielmehr ans einer fonderlichen innerlichen Schwachheit fterbe: vid. Berlinische Wehmutter c. 6. p. 132. Ich will nu geschweigen , wie es bas Blut in ber Dabelschnur ben fehwachen und halb tobten Rindern thun follte und fonnte: Da offt ben bergleichen halb todten Rindern nicht ein Tropffen Bluts mehr ben dem Lofen in der Nabelschnur ju finden ift: Es ift mir felber wieders fahren ben folden schwachen Rindern, daß ich nicht einen Tropffen Blut in der Nabelschnur gefunden, bis fich das Rind wieder erholet habe, eis nes eber, das andere fpater, wie fie fich haben erholen fonnen.

6. XI

Superest adhuc una alterave exceptio & limitatio, quam coronidis loco prioribus adjungere placet: accidit itaque, ut infanti nato funiculus umbilicalis abripiatur & dilaceretur, baud vero deligetur, imo aliquando proxime ab umbilico abrumpatur, cui loco dein fæminæ varia, quæ ipsis ad manus sunt, sub tali anxietate imponunt, sive fuerint cineres, sive segmina lignosa, strami-

nea, ecenosa, muscosa, foliacea, sabulosa, fruticosa, aliaque, cum quibus illa ruptura & denudata vasorum sanguiferorum ostia occluduntur & obstruuntur, hocque modo exitus sanguinis cobibetur, ut posthac nulla illius in corpore infantis observetur inopia, & si talis infans vita fungitur perperam causa abrupti funiculi & bæmorrbagiæ (qualis tamen minus contigit) significatur & accusatur: ne itaque medicus in annotatione & indicatione causa erret, sed veram ac genuinam proferat, interest, quod banc circumstantiam circumspettus & peritus medicus advertat : fiquidem ejusmodi infans sub prædicta circumstantia, vel ob neglectum & denegatum regimen, ob injuriam aeris & frigoris, ob neglectum alimentum, ob omissam necessariam repurgationem, adeoque ob squalorem, ob depositionem in loca abscondita, ob suffocationem in & cum lectis, cum stragulis stramineis signilibus tegumentis, ob eximium vivium languorem/ qui prægresso difficili partui aliquando suas debet origines aliasque causas vitæ jacturam passus fuit: Neve ullo modo contradictio formari queat, multum refert, quo medici inspectionem suscipientes & primam relationem ac renunciationem proferentes curatius in infantibus advertant, an nihil monstrosi, aut ex vitio conformationis in umbilico & funiculo umbilicali occurrat, qualis mutatio in reliqua casus inquisitione & dijudicatione multum utique momenti complectitur: Sicut ejusmodi funiculum umbilicalem extraordinarium describunt A. N.C. Dec. 3. an. 4. obs. 113. annotandæ vero veniunt majores & ominosiores tales mutationes & deformationes, haud tamen

tamen: leviores ac minores variationes, quales passim prædictus новоске NIUs recenset: Tandem etiam notatu dignus ille casus provide conciliandus est, quando fæminæ aut sub cælo in libero aëre, aut loco valde frigido, vel plane gelido, vel sub peregrinatione aut defe-Etu alterius auxilii clam pariunt, ut sub tali statu & puerperæ & infantes in periculo vitæ versentur, quamvis animus dolosus & occidendi in matre absit, hinc contingit, ut licet ejusmodi fæminæ viribus animique potentia & resolutione præditi fuerint, quo natum infantem a placenta separare & resectum funiculum legitime deligare potuerint, tamen ob intensius frigus tenellus neo natus citra matris culpam vita privetur: evenit etiam, ut fub dio frigida valde tempestate parientes, doloso animo & deliberato studio, nato funiculum plus quam belluino modo discerpant, dilacerent, nec tamen deligatione quadam firment, quam ob rem ob externum allabens gelu, funiculus ille, gelatinoso humore imprægnatus, congelascit, umbilicus subito constringitur & vasa umbilicalia simul repente occluduntur, sanguis eo ipso in corpore infantis coërcetur, interea ob boc regimen, perversum pariendi processum extremam offensionem debilis infantis & præc. ob perniciosum frigus, ille natus infans cito emortuali imbecillitate oppressus, vitam amittit & ob subitaneam sanguinis coagulationem & stasin in corpusculo illius mors subitanea irruit, ut sub inspectione & visitatione defuncti, nulla mortifera cruentatio conspiciatur, præsente licet funiculo abrupto minusve ligatura firmato, quamvis deinde alia indicia compareant, ex qui-

quibus attentus medicus indicare potest, infantem natum ob nimium frigus ac privationem necessarii regiminis subita morte extinctum fuisse: in quo ultimo casu impr. sanguinis copiosa repressio ad interiores vasorum sanguiferorum alveos, nec non spissor sanguinis consistentia & obscurior color observari, indeque essicacia frigoris in hunc omni ope ac regimine destitutum infantem annotari, indicari, probari & defendi potest: Omnes itaque hactenus commemoratæ exceptiones a regula & limitationes quoad funiculum umbilicalem in casibus & causis forensibus curatius attendendæ veniunt, quæ medico inspicienti, renuncianti & decidenti scitu perquam necessariæ sunt, quæ etiam judici incognitæ esse haud debent : etenim hæ observationes viam in intricatis nonnullis casibus ad veram, certam ac ingenuam causam inveniendam patefaciunt, difficultates quasdam intricatas & spinosas solvunt, falsa refugia & protectoria, ubicunque fuerint formata, excutiunt ac intercipiunt, præcipitantiam in judicando avertunt, malitiam in excogitandis falsis & sictitiis refugiis dissipant, multumque connexum usum in hoc alias intricato statu, examen funiculi umbilicalis avulsi & non deligati concernente, probant & afferunt : caveant etiam defensores de Infanticidio suspe-Harum fæminarum, ne frivole & temere hisce exceptionibus utantur, neve protectoria doli & malitiæ sub iisdem quærant: dum quidem verum est, quod interdum ex inscitia ac imperitia quædam committantur, in nati infantis mortem abeuntia, multa vero dolo acmalitia: dolus enim, ut CLASENIUS in artic. 131. C. C.C.

C. C. p. 548. ait: includit scientiam , quod sciens infanticidium committat, non ex errore, vel casu aliquo, qui ab illa saltem persona talium rerum nondum ex asse perita prævideri non potuit, & voluntatem sive propositum, dum facta prius consultatione; an fatius fuerit infantem occidere, vel vivum eum relinquere, tandem mortem eligit, adeque eum studio & data opera occidit: exitus itaque sæpe docet, quod multorum desensorum inventiones, præsumptiones, excusationes ac technæ frustraneæ, falsæ, irritæ & imaginariæ fuerint : de quibus NB. malis defensoribus valet, quod DANNHAUER in Lact. Catechet. Part. 3.p. 169. prædicavit : Regenten, Richter, Referenten, Advocaten, Fürsprecher auch Rlager, Beklagte und Zeugen, Die der Gerechtigkeit Gewalt thun, find nicht Sacerdotes, sondern Stupratores justitiæ, nicht Rechtsgelehrte, sondern Rechtsschander: justi defensores ex præsenti tractatione necessarias cautelas colligere poterunt, ne figmentis & falsis narratis suspectarum fæminarum fidem facile præbeant, sed easdem reclius ad ingenuam confessionem admoneant, ne judicium decipiant: Sufficiant hæc pro instituti nostri ratione præsenti themate explicasse: DEO humillimas agimus gratias, quod ad hunc laborem suo almo auxilio nobis adfistere voluerit, quem ardenrissimis precibus flagitamus, ut hanc præsentem opellam una cum reliquis nostris probis conatibus cum exopta-

to coronet successu

atque

FINE.